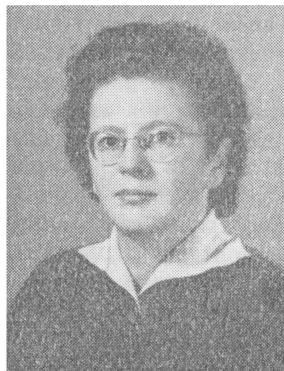

NEVENKA LINARIĆ

(21. VI 1921. — 6. XI 1976)

U studenom 1976. godine zauvijek je iz naše sredine otišla prof. Nevenka Linarić, stručni savjetnik Staroslavenskog instituta »Svetozar Ritig«.

Nevenka Linarić, rođena Žic, rodila se u Omišlju, na otoku Krku, godine 1921. od oca agronoma i majke učiteljice. Roditelji su joj bili đaci poznate pazinske gimnazije (odnosno preparandije), i svojoj su djeci ucijepili ljubav prema užem zavičaju i njegovim kulturnim i ljudskim vrednotama. Osnovnu je školu polazila u Slav. Brodu, a realnu gimnaziju završila je u Senju godine 1939. Kako joj je otac umro već 1937, majka se s djecom preselila u Zagreb, da bi se djeca mogla školovati.

N. Linarić studirala je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu romansku grupu nauka, a hrvatski ili srpski jezik sa staroslavenkim bio joj je drugi stručni predmet. Najviše se sjećala predavanja svojih profesora: D. Boranića, S. Ivšića, A. Barca, F. Fanceva — i naravno — P. Skoka koji je studente upućivao ne samo u osnove romanske filologije, nego i opće lingvistike, pa tako i slavistike. Da se uzmogne školovati, od jeseni 1940. do proljeća 1942. bila je namještena u Katastarskom zavodu (kome je šef bio književnik Slavko Kolar), ali je uza sve to na vrijeme diplomirala, u ožujku 1944. godine.

Nastupila je službu nakon rata, u srpnju 1945. u Delnicama, gdje je ostala do rujna 1947. kad se preselila u Zagreb gdje je službovala kao nastavnik na Drugoj gimnaziji do 1954, kada pod konac godine prelazi u Staroslavenski institut, gdje ostaje do svoje prerane smrti.

U Institutu je od 1954. do 1960. godine radila različite poslove, a kad je provedena sistematizacija radnih mjesta, u ožujku 1960. izabrana je za stručnog suradnika, 1964. za višeg stručnog suradnika, a 1971. za stručnog savjetnika.

Otkad je prof. Nevenka Linarić došla u Institut, ona je proširivala i produbljavala svoje znanje iz paleoslavenistike; vrlo joj je bila bliska problematika jezika, ali jednako tako i ostali znanstveni problemi s kojima se u poslu susretala: tako poimence pitanja tekstologije, različiti-

tosti nacionalnih redakcija staroslavenskog jezika, problematika paleografskog razvoja glagoljice i ćirilice i slično. Kad je u Staroslavenskom institutu započeo rad na Rječniku općeslavenskog književnog (crkvenoslavenskog) jezika iz hrvatskoglagoljskih izvora, postala je rukovodilac i organizator toga zamašnog i dugotrajnog posla. U toku šesnaest godina ona je organizirala rad s brojnim vanjskim suradnicima, od kojih je mnoge uvela u probleme paleoslavenistike, te je najveći dio sadašnjih kadrova Staroslavenskog instituta započeo svoj rad na ekscerpiranju za Rječnik. Ona pak sama tokom toga dugogodišnjeg ustrajnog i odgovornog posla pročitala je i eruirala preko pedeset većih i manjih kodeksa; kroz njezine ruke prošlo je skoro milijun kartica — koje je trebalo kontrolirati, podatke provjeriti, kartice srediti. U taj odgovorni i teški posao ona je svesrdno upućivala suradnike i iz drugih središta: Skopja, Beograda, Sarajeva.

Rad na raznovrsnim tekstovima pripomogao je prof. Nevenki Linarić da se odlično uputi u probleme slavenske paleografije; ona je i držala predavanja iz glagoljske i ćirilske paleografije za polaznike bibliotekarskog i arhivističkog tečaja, a kasnije je bila i ispitivač za te stručne predmete.

Iako je rad na Rječniku posvema zaokupljao radne ambicije prof. Nevenke Linarić, ona je unatoč tome našla vremena i snage za praćenje stručne i znanstvene literature s područja slavistike. Za institutski časopis »Slovo« napisala je nekoliko opsežnih i vrlo značajnih recenzija i prikaza: pisala je o izdanju Vranešničkog apostola, o Dostálovu izdanju Kločeva glagoljaša, o izdanju Sinajskog paterika, o makedonskom zborniku »Slovenska pismenost« (u povodu 1050. obljetnice Klimenta Ohridskog), a za Krčki zbornik napisala je opsežne i iscrpne recenzije knjiga Vj. Štefanića, naime o Glagoljskim rukopisima otoka Krka, i o Glagoljskim rukopisima Jugoslavenske akademije.

Bila je član uredništva Slova (od broja 23), a mnoge njegove brojeve sama je korigirala; korigirala je obje knjige Štefanićevih glagoljskih rukopisa Jugoslavenske akademije.

Samoprijegoran rad naše kolegice naglo je prekinut; iza nje ostala je praznina ne samo u radu na Rječniku, nego još više u srcima onih koji su je okruživali, i kojima je bila odan i drag drug i prijatelj. Posebice su teško osjetili taj gubitak oni koje je — jednom — toliko požrtvovno i samoprijegorno upućivala u problematiku hrvatskoga glagolizma.

Josip Bratulić

SLOVO

27

ČASOPIS STAROSLAVENSKOG INSTITUTA U ZAGREBU

ZAGREB 1977

S L O V O

ČASOPIS STAROSLAVENSKOG INSTITUTA
»SVETOZAR RITIG«

Izlazi 1 put godišnje

UREDNIŠTVO: 41103 ZAGREB, DEMETROVA 11

BR. 27

Urednički odbor:

ANICA NAZOR,
MARIJA PANTELIĆ, JOSIP TANDARIĆ

Glavni i odgovorni urednik:

ANICA NAZOR

Korektori:

ALOJZ JEMBRIH, JASNA VINCE

Tisak: Štamparski zavod »Ognjen Prica«, Zagreb, 1978.